

Sygn. akt II C 1280/14 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

II. Dnia 5 września 2014 roku

Sąd Rejonowy dla W. M. w W. II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Maksymilian Wesołowski

Protokolant: Kamil Wróblewski

po rozpoznaniu 22.08.2014 roku w W. na rozprawie

sprawy z powództwa P. Ł.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. powództwo oddala;

II. zasądza od P. Ł. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

II C 1280/14

UZASADNIENIE

wyroku z 5 września 2014 r.

Powód P. Ł. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Towarzystwu (...) S.A. w W. kwoty 3.634,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (12 maja 2014 r.) do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych. /pозew, k. 2 – 3/

W uzasadnieniu powód wskazał, że:

Żądanie zapłaty ww. kwoty wynika z zawartej z pozwanym umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym ze składką regularną M. (...). Ww. umowa została zawarta 9 kwietnia 2008 r. Powód wpłacił pierwszą składkę w kwocie 6.000 zł, a następnie, po roku, wpłacił kolejną składkę w tej samej wysokości. Powód uiścił w sumie 12.000 zł. W maju 2009 r. powód postanowił zrezygnować z umowy ubezpieczenia i chciał odzyskać wpłacone środki. Umowa została rozwiązana 11 maja 2009 r.

Wartość środków wpłaconych przez powoda wynosiła wówczas 7.643,02 zł. Powodowi zostało wypłacone jedynie 52% wartości polisy, tj. kwota 4.008,27 zł. Powódka pobrała opłatę likwidacyjną w wysokości 48 % wartości polisy, tj. 3.634,75 zł na podstawie postanowień umowy, które zawierają klauzule niedozwolone.

Pozwane (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych. /k. 33 – 43/

Ubezpieczyciel wnosząc o oddalenie powództwa podniósł zarzut przedawnienia roszczenia. Umowa została rozwiązana 11 maja 2009 r. stąd do daty wniesienia pozwu upłynął trzyletni okres przedawnienia. Jednocześnie

ubezpieczyciel podniósł, iż sporna kwota stanowiła świadczenie wykupu będące głównym świadczeniem z umowy wobec czego postanowienia umowy w tym zakresie nie mogą być uznane za niedozwolone w rozumieniu art. 3851 kc. Niezależnie od tego postanowienia umowy w tym zakresie nie naruszają dobrych obyczajów, nie są sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Świadczenie wykupu związane jest z ponoszonymi przez pozwaną kosztami zawarcia i obsługi umowy która ma charakter częściowo inwestycyjny. O sposobie lokowania w konkretne fundusze decyduje ubezpieczony.

Sąd ustalił, co następuje:

6 marca 2008 r. strony zawarły na okres 30 lat Umowę (...) z Ubezpieczeniowym Funduszem Kapitałowym MultiportfelTM (...). W ramach umowy powód wpłacił dwie roczne składki, każda po 6.000 zł. /bezsporne; umowa, k. 52 – 55/

Zgodnie z nią ubezpieczony może wypowiedzieć umowę ubezpieczenia w każdej chwili. W wypadku rozwiązania umowy przysługuje mu roszczenie o zapłatę Świadczenia Wykupu proporcjonalnego do wysokości wartości polisy wg. stanu z daty rozwiązania umowy i okresu ubezpieczenia – im dłuższy okres ubezpieczenia tym wyższy procent wartości polisy, a przez to wyższe świadczenie wykupu. W wypadku przedmiotowej polisy rozwiązanej w jej drugim roku Świadczenie Wykupu wynosiło 52 % wartości polisy, tj. zgromadzonych i ulokowanych na funduszach środków. /bezsporne; OWU, k. 21 – 26/

Umowa ubezpieczenia została zawarta za pośrednictwem agenta – (...) sp. z o.o., której wypłacona została z tego tytułu prowizja w kwocie 5.760,00 zł. /bezsporne – niezaprzeczone twierdzenia pozwanego; faktura Vat z załącznikiem, k. 55, 56/

11 maja 2009 r. powód rozwiązał umowę. Wartość polisy z daty jej rozwiązania wynosiła 7.643,02 zł. Powodowi 28 maja 2009 r. zostało wypłacone Świadczenie Wykupu w kwocie odpowiadającej 52 % wartości polisy tj. 4.008,27 zł. /bezsporne; rozliczenie polisy, k. 9/

Powód jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność finansową i ubezpieczeniową. /bezsporne – niezaprzeczone twierdzenia pozwanego; wydruk ze strony internetowej, k. 59/

Tu należy podnieść, iż powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zajął stanowiska wobec twierdzeń pozwanego zawartych w odpowiedzi na pozew; nie zakwestionował m.in. poniesionych przez pozwanego wydatków związanych z zawartą umową. W tych okolicznościach sąd na mocy art. 229 w zw. z art. 230 kpc uznał te okoliczności za bezsporne i nie wymagające dowodu.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka i biegłego, gdyż okoliczności będące ich przedmiotem były bezsporne, bądź też nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 819 § 1 k.c. roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech.

Umowa ubezpieczenia została rozwiązana 11 maja 2009 r. Pozew wniesiony został 12 maja 2014 r. tj. po upływie 5 lat.

Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia.

Już więc z tego względu powództwo należało oddalić.

Niezależnie od tego, trudno uznać w przedmiotowej sprawie postanowienia umowy ustalające wysokość świadczenia wykupu wypłacanego ubezpieczonemu w drugim roku umowy w wysokości 52 % wartości polisy tj. zgromadzonych jednostek uczestnictwa w funduszach. Oznacza to, iż pozostała część wartości polisy stanowi swego rodzaju wynagrodzenie ubezpieczyciela z tytułu zawartej i przedwcześnie rozwiązanej umowy. Nie może umknąć powoda

uwadze fakt, iż jak podniósł i udokumentował pozwany, a czemu powód nie zaprzeczył pozwany zwłaszcza w początkowym okresie poniósł wysokie koszty związane z zawarciem umowy. W tym wypadku sama prowizja agenta wyniosła prawie 6.000 zł. Pamiętać należy, iż strony zawierały umowę z perspektywą 30 lat z takiej perspektywy szacowane było ryzyko ubezpieczeniowe i gospodarcze obejmujące wydatki poniesione przy zawieraniu umowy. Stąd trudno w tych okolicznościach, tej konkretnej sprawy uznać by postanowienia umowy naruszały zasady współzycia społecznego czy też dobre obyczaje. W tym kontekście nie można też nie zauważyć, że sam powód jest przedsiębiorcą z branży finansowej i ubezpieczeniowej, który z pewnością zawierając umowę również szacował korzyści wynikające z zawartej umowy.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na mocy art. 819 § 1 kc oraz art. 3851 kc.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.